

[Tom Behnke]

til at lave et lovforslag. Det vil ende i bureaukrati, og det er unødvendigt. Derfor vil Fremskridtspartiet, når vi når frem til snorene ved tredjebehandlingen, stemme imod.

Duetoft (CD):

Der er måske nogle, der vil mene, at man lidt oftere herinde i salen skulle citere fra Den politiske Kandestøber, og i dag vil jeg i hvert fald bruge et resumé-citat. Jeg husker, når borgmesteren siger i en situation, at den ene borger har ret, og den anden borger har ret; begge borgere har ret, dog hver på sin måde. Det er vel lidt situationen, når det drejer sig om dette forslag, for der er rent faktisk ret gode argumenter både for og imod.

Naturligvis er det vigtigt, hvis man i forbindelse med en forebyggelse af arbejdsskader og forebyggelse af sygdomme kan bruge gentesten. Omvendt er der vel ikke ret mange af os, der kan lide en situation, hvor vi bliver delt op i A- og B-mennesker, altså »Fagre Ny Verden«- eller »1984«-syndromet. Det er de to synspunkter, der skal afvejes over for hinanden; det er derfor, begge parter har ret, dog hver på sin måde.

Vi har i CD valgt at gå helt væk fra at diskutere de to situationer over for hinanden og i stedet for indtaget en generel holdning til gentesten på dette område. Det er faldet ud således, at vi i gruppen er af den opfattelse, at vi bør have et generelt forbud, altså ingen dispensationsmuligheder. For vi er ikke tilfredse med det i øvrigt store skridt, der ligger i forslaget. Vi ved godt, at ministeren sikkert vil administrere det fornuftigt osv., men det er et stort principielt skridt at acceptere gentest i denne sammenhæng.

Derfor vil vores indfaldsvinkel til arbejdet med dette forslag være, at der skal være et totalforbud også i de to situationer, der er nævnt i forslaget.

Noget andet er, at vi naturligvis mener, at lønmodtagere og arbejdstagere som privatpersoner bør have mulighed for i en situation, hvor de selv er i tvivl om, hvorvidt de på deres arbejdsplads kan blive udsat for noget, de ikke vil kunne tåle, at henvende sig til et hospital, eller hvor man nu kan få foretaget sådan noget, og blive gentestet. Men det skal være på arbejdstagerens initiativ, det skal være frivilligt, det skal være for deres egen skyld.

For hvis man arbejder på en arbejdsplads, hvor der er et arbejdsmiljø, som man ikke er helt sikker på at man kan tåle, er det vel meget fair, at man har mulighed for at blive testet.

Men den anden vej rundt, altså at man skal kunne om ikke tvinges, så i alt fald blive inddraget i den form for undersøgelser, som ligger i forslaget, er vi ikke vildt betaget af.

Derfor må jeg konkludere, at vi ud fra en generel stillingtagen, selv om vi godt kan se både fordele og ulemper ved begge situationer, altså er kommet i strammerpositionen, hvor vi helst vil holde fast ved det generelle forbud.

Jørgen Estrup (RV):

Dette er jo et område, hvor tiden gør meget for at forme den politiske opfattelse, og jeg tror også, at vi i Det Radikale Venstre har haft godt af, at der er gået et års tid til ligesom at indstille os mere på, hvad der er den rigtige vej på dette område.

Det er et spørgsmål, som har central betydning både for, hvordan vi vil indrette vores samfund, og selvfølgelig i første række for, hvordan vi vil indrette vores arbejdsmarked. Det er noget, der vil få afgørende betydning for, om vi vil acceptere skridt i retning af sortering på grundlag af den højeste videnskabelige ekspertise, eller vi tværtimod vil sige stop som det overordnede synspunkt i tråd med en almindelig holdning, at overvågningssamfundet ikke skal have lov til at krænke den individuelle frihed.

Jeg synes, det er vigtigt at vælge den sidste holdning. Derfor er jeg også lidt overrasket over Fremskridtspartiets stilling på dette punkt; jeg synes, det plejer at være et af de punkter, hvor man trods alt kan finde Fremskridtspartiet på en fornuftig fløj. Men i hvert fald vil vi fra Det Radikale Venstres side klart markere, at vi ønsker lagt afgørende vægt på individets rettigheder, og at vi ikke ønsker et samfund, der accepterer den form for sortering og testning.

Derfor kan jeg også langt hen ad vejen følge CD's ordfører i hans holdning. Jeg synes, hovedreglen må være, at gentestning, DNA-analyser, ikke tillades på arbejdsmarkedet, men det er rigtigt, at man må afveje det i forhold til hensynet både til arbejdsmiljøet og til områder, hvor der kan forvoldes skader for andre, og derfor vil jeg ikke gå så langt, som hr. Du-